

. וְהַקְרֹב מִן הַדְבָרִים שֶׁנֶּאֱמַרְוּ

בזה והוא טוב לדוחות השואל הם דברי רכינו חננאל' שכתב כי החטא הוא אמרת המן הטעלו זה נזירא למס מיס (טסוק י), וראוי שיאמרו יוציאין' לנו מים, וכך אמרו בחת' הי' לכם בעורב בשר לאכול ונור' (שמות טו ח), וכן בכל הנשים יוציאום כי ה' יעשה עמם להפליא, ואולי חשבו העם כי משה ואהרן בחכמתו הוציאו להם מים מן הטעלו זהה, וזהו לא קדרותם אותי (דברים לכ נא)

(196) *gibbons*

ולכל קהן מרכז שעט קנות ותובנה ותדרלנה ט
ויחמץ אנה את תחרהטה לחשות צאן אקיון: ניקאו הרעים נזארשים י
וניקם מפה נישען ונשיך את צאנם: ותובנה אליעזרו אל אקיון ז
ויאקרו מזיא מירפטו פא היום: ותאקרו איש מצרי והצילנו מיד ט
הרעים וגומדלה דלה קנו ונשיך את הצען: ויאמר אל בנחיי ואיזו כ
ליך זה אוכטן את איאיש קראנו לו רייכל לחם:

11/11/2018

איש מצרי הצלינו וגנו, אל הקב"ה
מי שהודה בארצנו, נקבע בארצנו, וממי שלא
הודה בארצנו אינו נקבע בארצנו. יוסף הודה
בארכזו טב) קבועו בשכטן. את שלא היה
בארכץ אין אתה נקבע בארצך. כיצד, בנות יתרו
אומראות איש מצרי הצלינו מיד הרועים.

八〇一 〇〇三〇

אחר פאר ניטב לה ועתה יגא עאריך חסיד והונגרתני אל-קרעה
והואחתי מונטג'וות דעה: כי-גאנב אוקתי הארץ העברים וגס-טה
לא עשייה מאיומה כי-ליך אתי בבור: ולו נון,

לדר' ג'וּנָה רְכֻבָּה יִצְאֵת אֶשְׁר יַזְרֵה לְכַתְּזִיאָל קְרָמָלָה נְשִׁיחָתָן חֹדֶש
טָעַן אֲקָרְבָּן וְגַם עַל-שְׁקָפָה: וְהַעֲרֵל טְבַח מְרוֹאָה מְאָדָם
וְאַישׁ לֹא זְדָחָה וְפָרֵד הַעֲיָנה וְהַמְּלָא כְּנָה וְמַעַל: וְהַרְזֵן הַעֲבָד
לְהַרְאָתָה וְנַאֲמָר הַקְּמִיאִינִי גַּם מְעַט-מְכִים מְגַדֵּךְ: וְנַאֲמָר שְׁנָה אַדְנִי
וְחַמְלֵד וְחַרְדֵּל קְרָבָה עַל-יְדֵיכָה וְמַשְׁקָה: וְחַקֵּל לְמַשְׁלָחוֹ וְהַאֲקָרֵב
לְגַמְלִיד אַשְׁלָבָק עַד אֶסְמָכָל לְשָׂתוֹ: וְחַמְלֵר וְחַעֲרֵר כְּנָה אַל-הַשְׁׁקָה
וְהַרְזֵן עוֹד אַל-הַפְּאָר לְשָׂאָב וְחוֹשָׁאָב לְכַל-זְקָנִילִין:

፩፻፲፭ ዓ.ም.

(י') וירץ העבד לקרואה, לפיא² שראה שעלו המים לקרואה
ויבא עלייה.

פְּרִידֶרֶק אַפְּמָן וּדְרַתְּלִוּ פְּאָה אַם-הַגְּאוֹן אֲשֶׁר לְאַבְּיָה קֵץ רָעוֹת הָוָה: נְהָרָה
כְּאַשְׁר לְהָאָמַך אֶת-צְרָעֵל בְּחַילְלָנוּ אֲזַנְיָה אַמְּלָה וְאֶת-צָאן לְגַן אֲזַנְיָה
אֲזַנְיָה וְגַטְשׁ יַצְקָב וְגַל אֶת-יְהָאָקָן מְפַעֵּל עַיִן הַבְּאָר בְּשַׂק אֶת-צָאן לְגַן
אֲזַנְיָה אֲזַנְיָה:

ריגל את האבן, יעקב נפל את האבן-מעז
פי הبار כיוון שראו חומס את יעקב עז
מאריזון שנאמר ונכ' את האבן וונן ווישק את
עוזהו.

מִתְּבָרֶךְ

13

(כ) למה זה נכון, כייד בו שהוא מודען של יעקב. שהמים
עלולים לקראותו

ונדריך;
זהו אל-מָשָׁה לא-אָקָר: קח את-המִשְׁפָּה וַיַּקְרֵל אֶת-העֲדָה
את-הַזְּבָחָן אֶת-יְהִינָּה וְגַרְכָּם אֶל-הַפְּלָעָה לְעַנְיָנָם וְגַם מִימָּיו וְחוֹזָאָה
לְהַמִּסְמָּה מִן-גְּפַלְעָה וְחַשְׁקָתָה אֶת-הַעֲדָה וְאֶת-כְּבָעִירָם: וַיַּחַטֵּא אָתָּה
הַמִּשְׁעָה מִלְּסָנָה כְּהָנוּ בְּאָשָׁר אָצַחְתָּ: וַיַּקְרֵל מִשְׁה וְאֶת-יְהִינָּה אֶל-
אָגִי הַפְּלָעָה וַיַּאֲמַר לְהַמִּשְׁעָה בְּמָרוּם בְּמִין-הַפְּלָעָה הַזָּה נִזְאָה
לְגַם גַּם: וַיַּרְמֵס מִשְׁה מִלְּהָה אֶת-יְדוֹ וַיַּדַּק אֶת-הַפְּלָעָה בְּמִתְהָוָה שְׁעָםִים נִזְאָה
לְפָנֵים רְגִים וְמִשְׁתָּחָת הַעֲדָה וְכְבָעִירָם:
וַיַּאֲמַר יְהָ

בגדי: מוקדש לארץ ישראל לא-האמנים כי לתקדשנו לעצמי;
בקני: ישראל לנו לא תביאו את-הקהל הזה אל-הארץ אשר-
ונקי לדורותם: הימה עי מרים אפרירבי בקן: ישראל אחיה נקרש
כלא וווער.

(ב') יען לא תאמנעם כי, גלה הכהוב שלא לולי חטא זה בלבד
היז נכנסין לארכן, כדי שלא יאמרו עליהםם: עונן שאר דור
המזרך שנגוז עליהםם שלא יכנסו, כך היה ענן משה ואהרן.
ומולא^ט העאן ובקר ישחט (לעיל יא כב), קשה מזון, אלא לפיא
שב��חר חסוך עלינו הכהוב, וכן שבסמער כל ישראל לא חסוך
עלינו הכהוב מפני קדוש השם. לחקיינגי, שאילו^י בברות
אל הסלע והועזיא והייחי מקודש לעיני העדה, ואומרום: מה
סלע זה שאינו מזכר ואין שומו ואין צריך לפרט טקדים
דברו של מקוט, קל וחומר אנ. לכן לא תביאו, בשכועה^ו,
כאמו, ולכן נשבעאי לביית עלי (ש"א ג יד), נשבע בקמיצה כרי^ז
שלא ירבו בחטילה כלכך.

۱۷

(ז) החטא במשה ואחרון בני מרים איינו מוחדרותם ככזה,
ויש ע"י פירש⁴⁴ מפני שצotta אותו ודבריהם אל הצלע, ולא אמר
והיכחם, שאילו דברוizia הכהן מחקרש לעני כל העדרה
וזואמרם, ומה שלע זה שאינו שומע ואינו מדבר טקיים ודברו
של הכהן, אנו על אחת כמה וכמה. ורבבי אנדרה הם, אבל
לא חוויזו, כי מאחר שצotta קח את המטה יש במשמע שכיה
בג', ואילו היה רצונו כדיboro בלבד מה המטה הזה בירור⁴⁵,
ובן במכוח מצרים שאמר והמטה אשר נתפרק לנחש חקוק
בידך (שמות ז טו), והוא להכות בג', ולפעמים יאמר נתה
את יידך (שם ח א), ורצונו לטער להכות במטה, כי הכתוב
יקער ברכב הנשמע, וזה גודל ביריבור יותר מההכאלה, כי
בכל שונא אל הצלע⁴⁶

וְהַרְבֵּ רַבִּי מָאָהֶן

סבר בו סברא ואמר כי משה רבינו ע"ה חטאו הוא שנתה
לצד הרוגנותם באמרתו שמענו נא המורדים (פסוק י'). דרך עליון
ה' יתפרק שיחיה אורט כמושג כוה ברין האיש התוא חילול
שאני בו ראיו הטעם, וכל קייזא כוה ברין האיש התוא חילול
הטעם, טני שמחבירותיו قولם ומדבריו היו למזרין והיו מקוין
לhogiz בתאם אל הצלחות העולם חזות והעולם הבא, ואיך יראת
עליו הטעם והוא טן הפעלות הרעות, ולא תבא כי אם מחוכנה
רעאה מוחוכנות הנפש, אבל אמרו בו מרייחם פי (להלן כד יד)
זהו כמו שאבкар, שפהו לא היה מדבר עם סכלים ולא עם מי
שaanן לו מעלה, אבלasha קתינה שבשבישיהם הייתה כייחזקאל בן
בוזי כמו שוכרו החכמים", וכל מה שיאמר או יעשה י חנן |ו
וכאשר דראו שכך אמרו שהו ע"ה אין בו פחיתות מרה,
ולולוי שהיה יודע שע' כעת עלינו בבקש חמים ושאגהנו
הכענסו אותו יתפרק לא היה כועס, ואנחנו לא מצאנו לה'
יחעה שכך ברבבו אליו בוח העניין, אבל אמר קח את
המלה והקהל את העדה אחת ואחרן אחיך וברחותם אל הסלע
לעיניהם ונחן פיטר וזה עצתם לחתם טיס מן חסלע וחשיקת את
הערזה ואתם בעידות (פסוק ח). והנה החרנו טיק מספק תורתה
שנאמרו בו דברים ובטים ונשאל פטומות רבים אי זה חטא חטא,
ודראה מה שנאמר בו ומה שאמרנו בו אנחנו, והאמת יזרה
דרכו. אלו דבריו זיל', הוטף הכל על הכלים, שהכחות אמרו
מריחסם פי (להלן כו י'), שעבורו על דברו, ואמר לא האמנתם כי
(להלן פסוק יב') שלא האמינו בו, אין" העוש בעבור שכך,
ויזהר היה ראיו שיזיה העונש על משה כשקען" על פקדוי
החיל בחנמי". והכחות בלא סיטר כלל שכך", כי שמענו נא
המורדים (פסוק י') תוכחה כורך ממריות חיים עם ה' (זובים ט
כד), ועוד כי אהרן לא כעם מימיון, כי בשלום ובמשור הילך

- 8 -

כארה של מרים יעלת לראש המכמל ויצפה
ויראה כמו בברה ביום וו היה בארה של
מרים ז' ז' ג' ג'

20

ר' שמעון ר' בר יוחנן בית נזקב ובל משלוחות בית ישראל: ביה ואקר
ה' דת' מה' מיצא אבוחים ים פ' עול. כי דבוק מעיל ובליך אחורי והקל
ו. מתקללה ולא אקרי איה דת' הטעלה אחינו מאירן מצרף גמולין
אותנו שמדרך פארץ ארבה ושוחה בפארץ ציה ואלימות כארץ לא.
ע' עבר ביה אש ולאיישכ ארום טם: ואקיא אתכם אל-איין תקרכל
לאיל קרייה וטוקה ומבא' וחטאה אה' ארץ' וגמלין שקטם
ר' לחשכה:

100-25

3

כתייב בירושלים והיה ביום החוא יצאו
טים חיים טידושיים ו) היה חבר שערידה
לעלו כירושלים ולהשkont את כל כבונותיה.
סילן זילא פון גראן

וְיֹאמֶר אָבִיכֶלְךָ
ז' אֵלִיְצָחַק לְךָ מַעֲמָנוּ קַיְעַצְמָתִי מַאֲדָ: וַיָּלֹךְ מִשֵּׁם יִצְחָק וַיַּעֲשֵׂה
יו' בְּגַחְלָגָר וַיָּשֶׁב שָׁם: וַיָּשֶׁב יִצְחָק וַיְחִפְרוּ אֶת־בָּארַת הַמִּם אֲשֶׁר
חִפְרָה בַּיּוֹם אֶבְרָהָם אָבִיו וַיִּסְתְּמוּם פָּלָשָׁתִים אַחֲרֵי מוֹת אֶבְרָהָם
ז' וַיַּקְרָא לְהָן שְׁמוֹה בְּשִׁמְתָּה אֲשֶׁר קָרָא לְהָן אָבִיו: וַיְחִפְרוּ עַבְדִּיְצָחַק
ט' בְּגַחְלָגָר וַיִּמְצְאוּ שְׁם בְּאָרְמִים נִזְימָם: וַיַּרְא בָּבוּר רַצִּים גַּרְדָּעִים יִצְחָק
יָאָמַר לְגַנְיוֹ הַמִּים וַיַּקְרָא שֵׁם הַבָּאָר עַשְׁק בַּי הַתְּעַשְׁקָוּ עָמוֹ: וַיְחִפְרָוּ כָּא
כָּא אֶתְרָתִי וַיִּרְאֻ בָּם עַלְיָה וַיַּקְרָא שְׁמָה שְׁטָבָה: וַיַּעֲתַק מִשֵּׁם וַיְחִפְרָ
בָּאָר אֶתְרָתִי וְלֹא בָּבוּר עַלְיָה וַיַּקְרָא שְׁמָה רַחֲבָות וַיֹּאמֶר בַּיְעַתָּה
הַרְחִיב: דָּוָה לְגַנְיוֹ וַיָּרִינוּ בָּאָרֶץ:

13

(כ-ccb) ויקרא שם הבהיר ערך, יספר הכתוב ויאיריך בעניין
הברורות, ואין בפישוטי הספור תועלת ולא כבוד גדול ליצחק,
והוא ואביו עשו אותו בשווה, אבל יש בדבר עניין נסתור בתוכו, כי
בא להודיע דבר אחד. כי באור מים חיים ירמו לבית אללהים אשר
יעשו בניו של יצחק, ולכן הוזכר באור מים חיים, כמו שאמר מקודם
מים חיים את זה (ירמיה יז יג).

א ב ג וילך איש מבוית לו ויקח את-בת-לוני: ותחר האשה ותולד בן ותרא
ב אתו כי-טוב הוא ותצטגהו שלשה וריקים: ולא-יכילה עוד האפינו
ותקח-לו מבת גָּמָא ות חמירה בחומר ובזקפת ותשם בה את-הילד
ד ותשם בסוף על-שפת הארץ: ומתחבב אחוריו מרחוק לדעה מה-יעשה
ה ללו:

17

ובחרתם אל הפלע. והכווים לא נאמר, "אל כהנהןך קטע רבו סכחו וטלהמו כיון שטנוידל ברברור הוא טיסטו, כך אמר הקב"ה למשה כשוויה טלאז וה קטע הכהית אותו שונאמר זי' היכית בוצר אבל עבשוו ובורתם אל הפלע שנה עליו פרק אחד והוא בוציאו פים טו הפלע.

גנום טעטן וו

16

וכלון כוון נבָת דלויתן צמורות פ' מקת ודרכות
ה' בסלען, טב' עליו פליק ה' לו בלבך ה' ווילו נס מיס.
וכענין זודתי מוכ שיך לינול ה' בסלען ציטמען ווינטכ' קהיל
גוטה, ה'לן שיקדר עליו בלבך דROLIC כמו צויתניכ' צסיין,
וכ' בשרמת שיכוכ' צ'י' חמות של בלבך, כמו שכי' צמתן
חולך, וגם לו בלאס צלו מפני כ', וכמו דליהם צירוטלמי
וכוות' חום' חיגיב' ד' פ' ז' צטוגלה דר'ת, וה'ו קדושים
מלכט סציגותס, וחלמו שכו' עוסקים צד'ת, וה'ו קדושים
שחמיות כמסניין, ולג' מתהילך נטה' ניתנות. וכן נמרך' לויים
ויש' גויל'ו פ' כוכוב מונרך מושט מהלומות. וכלהני צמלהה
יתרו פ'ב' וצחנומחה, צטלאך לזריט ניתניכ' גורל צחה' וגדים
וזמלה, גהט מלי' וכרכ' סווי' עטן' כולה, צמיס' צי' גס עזים
געפער' מים כ'. וב'ל'ז' מוקס' בשרמת שילוקה מין טס עטט
המדיות, כמו שכי' צצממי'ק עטרכ' ניסיות חמיך', דב'ס עניין
כ', צבגנום כטנמא' כגפלעה' בלה' עטט בלה', וה'ן ליין' בכוכ'
לט. וצ'ז' כ'י' ממקד'ת צ'ט' צוותה, שכו' סגוליט' דכלה'ת
שליכו' חלוי' ריך צמאנן, ה'לן צ'ז' שכי' מון' לממיכ' ומתחוך
לדר' בלבך כ'י' גילוי' פ' כוכוב, וכ'ו' דוחויט' דצגניך' שוויכ' צחוך
ב'ז', וכלהomer' צכל' מוקס' ד'ה' של בלבך. וע'צ' צחומי' דרכות
ויז' צ' ד'כ' מרי. ח'לן מט' מחר' כעס' נ'ה' כ'ו' נכוויס' על
שפתיו בלבך גורלה' טוק'י' כדרניט' שחמיות כמסניין, וכוכלה
לעתות' בנים' נ'ה'ה, כי דיעור' נסכלע צוותה יווי' נ'ה' כ'
לט'ב' מפי כ', נ'ה'ט' צה'מת' נ'ה' כ'י' האנית' פ' כוכוב' ע'ז',
ו'תמלחס' נטעות' בגם צמעה. לדעת' נג'ון כמוש' נ'ה' כ'
צחנס' זוכ' כ'י' לקחת' לה' כמנכ', ה'לן טס נ'ה' נ'ה' צ'יד'ו
בלבך דROLIC, ועטב' צעל' בנים' ווי' פ' צ'י' כמנע' שט' מוקק'
טליו טס' למפלות. וכ'וינ' לבמ'ז' וען' נ'ה' כהמג'יס' צי' לאקדיטני
צחוך' צ'ז', כי ש' ז' למ'וט' טבצ'ניך' גורלה' צחוך' ד'ה' של
בלבך צכל' מוקס' צ'ז' ווינט' צו' מעל' מעד' צמלה'ת. וכלהמ'וט
ס'ו' וויל' בלה' נטע' צויחמינו צ'ז' טב' קד'ת צמלה'ת. וכ'וינ'ו
לכח' צ'פ' וויל' על' ה'ט' מעלה' צו', ליז'וט' ומעל'ב' ג'רלו'
ש'ג'נו. וכ'ג'ה' ה'ס' כ'י' מוויה' מוש' ע'ז' בלבך, נ'ה' כ'ז' א' נ'ס
ויל' מ'ג'ן, ה'ל'ג' מסטורי' בטבע. ה'לן ק'ה'ט' כ'ו' וויל' מיס'
צ'ט'ג'נו' בטבע, מיקרי' מעול' זט'ג'ו' טל'ג' מלעתו' וויל'ו י'ת'.
זונדר' גענט' רצ'ה' טכער'ה' לה' צויל'ו' נטעות' נ'ס טל'ג' צמוקס'
גורך. וויל' ז'ן דזוקית' בעניט' לה' צו' על' ש'ג'�' פ'ו'ות' צעל'ה
ב'ג'נו' צד'ית' צ'פ' דחמי'ו. ולכ'ן גענט' ח'ק'ן טל'ג' דיז'ר' כ'ו',
א'ק'ט' צ'ט'ג'ן טט'ב' לנט'ז' מט'ב' צעל'ג' ר'ו'כ' לדער' בלבך' צפ'ג'ו',
ה'לן ה'ז' מכם' וויל' טט' גנד' צ', וכ'וינ' צמוקס' ציתק'לט'
ע'ז' ג' ע'ז' ז' :